

ДИЛЯН БЕНЕВ ИНЦИДЕНТЪТ

chitanka.info

Интересно момче беше Рашко. Имаше свой начин на живот. Без да робува на какви да е предразсъдъци. Дали защото беше чел доста книги, или пък му бе заложено в гена — никой не знаеше. Но едно бе сигурно: че той коренно се отличаваше от всички в квартала — без, разбира се, да се смятат някои известни артисти, които бяха не по-малко чудати — но тяхното идваше повече от професията им. А това неминуемо правеше Рашко далеч по-естествен в различието си, което най-много личеше, ходейки редовно по кафенетата. Често ги посещаваше сам. И приятно облечен, с влизането си неизменно палеше обичайната си цигара и с неизбежната си усмивка започваше да флиртува — я с някоя жена сама на маса, я с някоя сервитьорка, я с някоя барманка. Естествено, ако бяха красиви. Правеше го с такава духовитост, че хората от съседните маси почти винаги съдеха за него като за някой от друг свят и често не искаха да си тръгнат заради самото шоу. Щом красивите жени тъй разпалваха остроумието му, че същият сам да не си повярва неведнъж — това той ли е или не? Но в интерес на истината, имаше и такива случаи, когато директно го режеха. Това бяха предимно комплексирани жени, които незнайно защо не беше преценил.

Но ето че веднъж Рашко беше отишъл в едно ново заведение, чийто персонал едва ли можеше да не го види като клиент. А там като добри стопани разчитаха най-вече на клиентелата. Тази многоуважаема клиентела, без която не би процъфтяла и коя да е търговия — въпреки че от нас като клиенти на този свят той все по-малко цъфти.

Рашко си поръча натурален сок и седна на една маса в ъгъла. Нежната музика тъй разпали въображението му, че се разсея за миг и не видя кога влезе една жена и щом си взе кафе от барманката, отиде при него и го попита дали е свободно. На което каза да. И после цялото му самочувствие отиде на вятъра. Истинско безумие! Толкова неща отиваха на вятъра, а сега и неговото самочувствие. Да се чудиш просто! А точно туй да се случи с него. Беше нечувано! Но все пак, логически воден от своята подозрителност, той не можеше да не осъзнае факта, че щом съседната маса бе свободна, а тази жена дойде при него — значи имаше умисъл. Пък и тя беше неземно хубава. Също като тези от Playboy. И спокойно можеше да бъде метреса на някой наркост или банкер, но не и да дойде тук и да седне на масата му. Но именно, че бе дошла, това го жегна моментално по мозъка, за да го

разтърси съвсем от по-страшната мисъл, че може да е член на някоя банда. И разбрала отнякъде, че живее сам в центъра, да иска да го прелъсти. После в дома му, викайки хората си, да го ограбят или изнудят. Както имаше много случаи. А такива жени бяха майсторки на това. Щом и в разузнаването ги вербуваха за подобни мисии...

Но въпреки туй черногледство, изглежда, подбудено от тъмните сили, Рашко запази дух и постепенно заприлича на себе си. Реши да опита закачка, не издържайки на изкушението на тази жена, която имаше магичен сексапил. Напълно равностоен на уханието на парфюма си. Ала тъкмо Рашко да изрече началната си фраза... внезапно влезе в бистрото друга красавица, която, идвайки при тази, я целуна страстно и започна:

— Извинявай, скъпа, че закъснях, но нали знаеш, че всичко се случва...

— Разбира се, мила, не се притеснявай. Това си е в реда на нещата.

— Благодаря ти. Много си нежна.

— И гледам, с нова рокля си, и как добре ти стои...

— Ами и твоята не е лоша.

— А да не говорим, че си с нов грим, ново червило, нов маникюр...

— Е, нали трябва да поддържаме ниво. Няма да се излагаме я.

— Правилно! Като две капки вода сме.

— А сега не искаш ли да ти взема нещо?...

— Ами, може още едно кафе...

— Добре, отивам.

Точно в този момент Рашко излезе от изумлението си.

— Прощавайте, може ли аз да ви почерпя?

— Не, благодаря — отсече другата.

— Но вие сте ми много интересни.

— Може и така да е, но ние се черпим сами.

— Но аз като кавалер от чувство на уважение...

— Не, благодаря.

— Ама недейте така! Нали стоим на една маса и това много ме съблазнява...

— Това, че стоим, нищо не означава. Ние си живеем в нашия свят, а вие във вашия. И граница винаги ще има.

— Че нали светът става все повече без граници. Било то култури, икономики, политики... Пък и ние хората като производни на това...

— Оставете тази риторика за други жени.

— Е, не се обиждайте.

— Престанете, ви казвам!...

— Но, моля ви!...

— Стига сте нахалствали!!!...

— Ами тогава защо изобщо седнахте на моята маса? Нали съседната беше свободна.

— Ами нарочно, за да създам илюзията на такива като вас, че правейки това, мога да седна и върху вас на леглото ви. Което много ме възгордява. И ми дава сила и разум.

— О, ВЪЛШЕБНО ЧУДО НА ЧУДЕСАТА!... НИМА СВЕТЪТ НА КРАСОТАТА И ЛУСТРОТО Е СТИГНАЛ ДОТАМ В СЪВЪРШЕНСТВОТО, ЧЕ ДА ИСКА ДА СЕ ДИСТАНЦИРА НАПЪЛНО ОТ СВЕТА НА МИСЪЛТА, ИГРАЕЩ И РОЛЯТА НА ТАКЪВ!

— Но що за наглост?... Вие за какъв се мислите?...

И в това време другата се върна с две кафета и учудено запитва:

— Боже, какво става?... Що за караница?...

— Ами нищо, мила. Приискало му се на човека да отидем у тях и да направим тройка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.